मद्राजस्त सुभूमं विद्वस्तेन महाताना। सात्यिनं प्रतिविद्याध चित्रपृष्ट्वीः मितैः मरेः। ततः पार्था महेव्यासाः सालताभिस्तं नुपं। अभ्यवत्तन् रथेलूथं मातुलं बधकाङ्कया। तत श्रासीत् परामर्द्रमुनः श्रीणितादकः। प्रराणां युध्यमानानां सिंहानामित्र नर्दता । तेवामाधीनाहाराज व्यतिचेपः परस्परं। सिंहानामासि पूर्ना कूजतामिव संयुगे। तेषां वाणसहस्राधराकीर्णा वसुधाऽभवत्। त्रन्तरीजञ्च सहसा वाणभूतमभूत्तदा। वाणान्धकारे वज्रधा क्रते तेत समन्ततः। त्रभक्तायेव संजज्ञ भरे मुतीर्यहाताभिः। तव राजन् प्ररेम्तैर्निर्म्तैरिव पत्रगैः। खर्षपृद्धैः प्रकाणद्भिर्यरोचन दिशसदा। तचाहुतं परञ्चके प्राचाः प्रजुनिवर्षणः। यदेकः समरे प्रहरी योधयामास व बह्रन्। मद्रराजभुजात्मृष्टैः कङ्कविर्धणवाजितैः । संपतिङ्गः ग्रीः चीरिताको र्थत मेदिनी । तच श्रत्यर्थं राजन् विचरनां महाहवे। श्रप्याम यथा पूर्वं श्रत्यासुर्धंवये। दति श्रीमहाभारते शत्यपर्वणि संकुलयुद्धे पञ्चदशीऽध्यायः ॥ १ ५ ॥ ॥ सञ्चय उवाच ॥ ततः सैन्यास्तव विभी महराजपुरस्कृताः । पुनर्भयद्रवन् पार्थान् वेगेन महता र्णे । पीडितास्तावकाः मर्वे प्रधावन्ता रणात्कटाः । चणेनेत च पार्थासे वज्जवात्ममली उयन्। ते बध्यमानाः कुरुभिः पाण्डवा नावति खिरे। निवार्थ्यमाणा भीमेन पायतेः कृष्णपार्थयोः। तती धनञ्चयः कुद्धः क्षयं सह पदानुगैः। श्रवाकिरच्छरी घेण क्रतवर्माणमेव च। शकुनिं सहदेवस्तु सहसैन्यमवाकिरत्। नकुलः पार्श्वतः स्थिला मद्राजमवैजतः। द्रैापदेया नरेन्द्रांश अधिष्ठान् समवारयन्। द्रेाणपुत्रश्च पाञ्चान्यः शिखण्डो समवारयत्। भीमसेनसु राजानं गदापाणिरवारयत्। प्रत्यञ्च सह सैत्येन कुन्तीपुन्ने। युधिष्ठिरः। ततः समभवद्यद्वं संसक्तं तत्र तत्र ह। तावकानां परेषाञ्च संग्रामेवनिवर्त्तानां। तत्र पश्याम्य हं कर्षा शत्यस्या तिमहद्र थे। यदेकः सर्वेसैन्यानि पाण्डवानामयुध्यत । व्यदृश्यत तदा शब्धे। वृधिष्ठिरसंमीपतः। रणे चन्द्रमसे।अयासे शनैश्वर दव यदः। पोडियला तु राजानं गरैराभीविषापमैः। श्रभ्यधावत्पुनर्भीमं गरवर्षेरवाकिरत। तस्य तल्लाघवं दृष्ट्वा तथैव च कतास्त्रता। त्रपूजयननीकानि परेषां तातकानि च। पीड्यमानासु श्रेन पाण्डवा स्थापीडिताः। प्राद्रवन्त रणं हिला क्रीशमाने युधिष्ठिरे । बध्यमानेब्बनीकेषु मद्रराजेन पाण्डवः । श्रमर्ववश्रमापन्ने। धर्माराजो युधिष्ठिरः । ततः पौर्षमास्थाय मद्रराजमताख्यत्। जयो वाऽस्तु वधी वाऽस्तु कतवृद्धिर्महारयः। समाह्याववीत्सर्थान् साहन् कष्ण्य माधवं। भीत्रो द्राण्य कर्ण्य ये चान्ये प्रियवीचितः। कार्वार्थे पराकान्ताः संयामे निधनकृताः। यथाभागं यथोत्मारं भवनाः कत्रीक्षाः। भागीऽविश्रष्ट एकीऽयं सम शब्धा महार्थः । में।ऽहमद्य युधा जेतुमाश्रं मद्रकाधिपं । तच यन्मानमं मह्मं तत्मव्यं निगदामि वः। चकरचाविमी वोरी मम माइवतीमुतै।